

Prašymas duoti duonos, kuriuo prasideda antroji „Tėve mūsų“ maldos dalis, panašus į elgetos maldavimą. Jėzus mus moko drąsiai kreiptis į Dievą ir prašyti jį kasdieninės duonos. Jėzus nori, kad mes šiuos maldos žodžius tartume vienybėje su visais žmonėmis pasaulyje, kurie stokoja duonos. Ši malda – tai ne asketo pratybos, bet tikrovė. Ji veržiasi iš stokojančių žmonių širdžių: „Tėve, padaryk, kad šiandien mes visi turėtume duonos“. Šiuo atveju duona – tai ir vanduo, ir vaistai, ir namai, ir darbas. Duona, kurios krikščionis prašo šioje maldoje, – tai ne „mano“, bet „mūsų“ duona. Jėzus mus moko prašyti Dievą duonos ne tik sau, bet visiems mūsų broliams ir seserims pasaulyje. Jei šitaip nesimelstume, „Tėve mūsų“ nebūtų krikščioniška malda. Jei Dievas yra mūsų visų Tėvas, tai ir mes meldamiesi, kreipiamės į jį visi kartu susiėmę už rankų. Šioje maldoje glūdi solidarumas ir atjauta. Kai aš jaučiu alkį – jaučiu ne tik savo, bet visų alkstančiųjų alkį ir meldžiuosi, kad visų alkis būtų numalšintas.

Vieną dieną Jėzus ilgai kalbėjo miniai ir žmonės išalko. Tarp jų buvo berniukas, kuris nepagailėjo pasidalinti su kitais savo atsineštu maistu: penkiomis bandelėmis ir dviem žuvimis. Jėzus padaugino šį maistą ir visi pasisotino. Tas berniukas suprato, ką reiškia melsti Dievą: „Kasdieninės duonos duok mums šiandien“. Maistas nėra mūsų nuosavybė, bet yra Apvaizdos duota dovana, kuria turime dalytis su kitais. Tikrasis tą dieną Jėzaus padarytas stebuklas buvo ne duonos padauginimas, bet pasidalinimas ja su kitais.

SKELBIMAI

***Prašome paramos.** Primename, kad pagal LR Paramos ir labdaros įstatymą galite teikti paramą neatvėrę pinigines. Kiekvienas Lietuvos pilietis iki 2% valstybei praėjusiais metais sumokėto gyventojų pajamų mokesčio gali paskirti pasirinktai organizacijai. Jei šia teise nepasinaudosite, pinigai liks valstybės biudžete ir bus panaudojami valstybės nuožiūra. Prašome Jūsų skirti šiuos 2% lėšų užpildant FR0512 formą VMI puslapyje Gavėjo pavadinimas: [Pakutuvėnų Šv. Antano Paduviečio vienuolynas](#), Kodas: 300098499, Atsiskaitomoji sąskaita: LT087044060005107004, AB SEB bankas (Banko kodas: 70440)

***Renginys 1.** Kovo 31 d. 18:45 Telšių katedroje vyks giesmių vakaras su Angele Joknyte ir grupe.

***Renginys 2.** Balandžio 5 d. 19 val. Kretingos Šv. Antano rūmų salėje vyks maldos ir šlovinimo vakaras „Meldžiame tavo išgydymo“.

***Renginys 3.** Balandžio 7 d. 10 val. VDU didžiojoje salėje (Daukanto 28) Atsinaujinimo diena „Šventoji Dvasia- jėga iš aukštybių“.

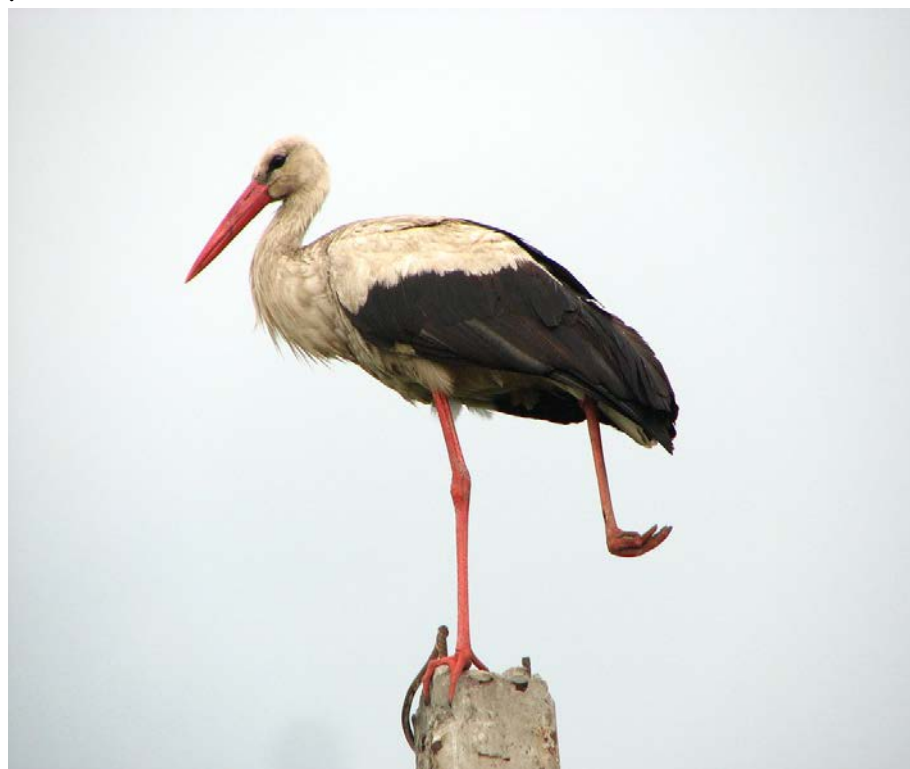
Kontaktai

Šv. Antano Paduviečio parapija. Adresas: Minijos g. 22, Pakutuvėnų k., Šateikių sen., LT – 90390 Plungės raj. www.pakuta.lt Draugaukime facebooke @Pakutaofm.

Tikėjimas

IV GAVĖNIOS SEKMADIENIS

2019 m. kovo 31 d.

⁹ VIEŠPATS kalbėjo Jozuei: „Šiandien nustūmiau nuo jūsų Egipto gėdą“.

Izraelitai stovyklavo Gilgale.¹⁰ Į mėnesio keturioliktos dienos vakarą Jericho lygumoj jie šventė Paschą (Velykas).¹¹ Dieną po Paschos jie valgė iš krašto derliaus neraugintą duoną ir spirgintus grūdus.

¹² Tą dieną nustojo kristi mana, ir nuo tada izraelitai jos nebegavo. Jie mito iš derliaus, kurį tais metais išaugino Kanaano žemė.

33 (34) psalmė

P. Patyrinėkit ir pamatysit, koksai Viešpats geras.

Aš visuomet Viešpatį gerbsiu,
mano burna šlovins jį nuolat.
Tuo mano siela didžiuojas.

Tegu nuskriaustieji tai girdi ir džiaugias. **P.**

Su manimi visi šlovinkit Dievą,
aukštinkim Viešpaties vardą kaip vienas.
Viešpaties ieškau, jis atsiliepia
ir išvaduoja mane iš baisybių. **-P.**

Žvelkit į jį, ir jums nušvis veidas,
Nebeteks rausti iš gėdos.
Štai vargšas šaukės, ir Viešpats išgirdo,
iš visų bėdų išvadavo. **- P.**

Antrasis skaitinys iš Šv. Pauliaus antrojo laiško Korintiečiams 2 Kor 5, 17-21

Broliai!¹⁷ Kas yra Kristuje, tas yra naujas kūrinys. Kas buvo sena – praėjo, štai atsirado nauja.¹⁸ O visa tai iš Dievo, kuris mus per Kristų sutaikino su savimi ir davė mums sutaikinimo tarnystę.¹⁹ Juk tai Dievas Kristuje sutaikino su savimi žmones, nebeįskaito jiems nusikaltimų ir patikėjo mums sutaikinimo žinią.²⁰ Taigi Kristaus vietoje mes einame pasiuntinių pareigas, tarsi pats Dievas ragintų per mus. Kristaus vardu maldaujame: „Susitaikinkite su Dievu!“²¹ Tą, kuris nepažino nuodėmės, jis dėl mūsų pavertė nuodėme, kad mes jame taptume Dievo teisumu.

¹ Pas Jėzų rinkdavosi visokie muitininkai ir nusidėjėliai jo žodžių pasiklausyti.² O fariziejai ir Rašto aiškintojai murmėdavo: „Šitas priima nusidėjėlius ir su jais valgo“.³ Tuomet Jėzus pasakė jiems palyginimą:

„Vienas žmogus turėjo du sūnus.¹² Kartą jaunesnysis tarė tėvui: 'Tėve, atiduok man priklausančią palikimo dalį'. Tėvas padalijo sūnams turtą.¹³ Netrukus jaunėlis, susiėmęs savo dalį, iškeliavo į tolimą šalį. Ten, palaidai gyvendamas, išėikvojo savo lobį.

¹⁴ Kai viską išleido, toje šalyje kilo baisus badas, ir jis pradėjo stokoti.¹⁵ Tada nuėjo pas vieną šalies gyventoją ir stojo jam tarnauti. Tasai jį pasiuntė kiaulių ganyti.¹⁶ Jis geidė prikimšti pilvą bent ankščių jovalo, kurį ėdė kiaulės, tačiau nė to jam neduodavo.

Tada susimąstė ir tarė: 'Kiek mano tėvo samdinių apsčiai turi duonos, o aš čia mirštu iš bado!¹⁸ Kelsiuos, eisiu pas tėvą ir sakysiu: 'Tėve, nusidėjau dangui ir tau.¹⁹ Nesu vertas vadintis tavo sūnumi. Priimk mane bent samdiniu!' ²⁰ Jis pasiryžo ir iškeliavo pas tėvą.

Tėvas pažino jį iš tolo, labai susigraudino, pribėgo prie jo, puolė ant kaklo ir pabučiavo.²¹ O sūnus prabilo: 'Tėve, nusidėjau dangui ir tau. Nebesu vertas vadintis tavo sūnumi...'

²² Bet tėvas įsakė tarnams: 'Kuo greičiau atneškite geriausią drabužį ir apvilkite jį. Užmaukite jam ant piršto žiedą, apaukite kojas!²³ Atveskite nupenėtą veršį ir papjaukite! Puotaukime, linksminkimės!²⁴ Nes šis mano sūnus buvo miręs ir vėl atgijo, buvo pražuvęs ir atsirado'. Ir jie pradėjo linksmintis.

²⁵ Tuo metu vyresnysis sūnus buvo laukuose. Eidamas namo ir prisiartinęs prie sodybos, išgirdo muziką ir šokius.²⁶ Jis pasišaukė tarną ir paklausė, kas čia dedasi.²⁷ Tas jam atsakė: 'Sugrįžo tavo brolis, tai tėvas liepė papjauti nupenėtą veršį, kad sulaukė jo sveiko'.²⁸ Tada šis supyko ir nenorėjo eiti namo. Tėvas išėjęs pradėjo vadinti jį vidun.²⁹ O jis atkirto tėvui: 'Štai jau tiek metų tau tarnauju ir niekad tavo įsakymo neperžengiau, o tu man nė karto nesi davęs nė ožiuko pasilinksminti su draugais.³⁰ Bet vos tik sugrįžo šitas tavo sūnus, prarijęs tavąjį turtą su bloga draugija, tu bematant jam papjovei peniūkšlį (nupenėtą veršį)'.³¹

Tėvas atsakė: 'Vaikeli, tu visuomet su manimi, ir visa, kas mano, yra ir tavo.³² Bet reikėjo puotauti bei linksmintis, nes tavo brolis buvo miręs ir vėl atgijo, buvo žuvęs ir atsirado!'“